

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 24-01-44278 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד (תל-עמל)

תיק חיצוני: עותק לתיק נייר 15.06.2021

לפני **כבוד השופט אברהם אברהם**

המבקש **נתנאל וקנין**
ע"י ב"כ עוה"ד קלעי ואח'

נגד

המשיב **קיבוץ ניר דוד (תל-עמל)**
ע"י ב"כ עוה"ד פינק ואח'

**בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופט א' ספדי) מיום
3.10.23 בתיק 21-05-23321**

פסק דין

1. המשיב (להלן גם **הקיבוץ**) הגיש נגד המבקש תביעה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-
1965 בגין פרסומים שפרסם המבקש ושלטענת הקיבוץ הם פוגעניים, פרסומים הסובבים סביב
המאבק הנוגע לנחל האסי. נוסף על כך נטען נגד המבקש, כי הגיע מספר רב של פעמים לקיבוץ וגרם
למטרד ולנזק, בין היתר על ידי השמעת מוזיקה רועשת, הסב נזק לשער ולגדרות של הקיבוץ, הפריע
לתנועת כלי רכב, ועוד כיו"ב. התביעה עומדת על סך של 2.5 מיליוני ₪. המבקש ביקש לסלק את
התביעה על הסף. בית המשפט קמא דחה את הבקשה. מכאן בקשת הרשות לערער.
2. בבקשתו לסילוק על הסף ביקש המבקש לשכנע, כי תביעת הקיבוץ היא בבחינת "תביעת
השתקה", כזו שתכליתה להסות ולהרתיע אותו ואת שכמותו, כמי שמבקשים לפעול לטובת זכות
הגישה של הציבור לנחל האסי. ככזו מהווה התביעה שימוש לרעה בהליכי בית משפט. בית המשפט
קמא דחה את הטענה. בין היתר קבע כב' השופט קמא, כי לא יוכל לומר כי כל 77 הפרסומים עליהם
נסובה התביעה כי אינם עשויים לגבש עילה של הוצאת דיבה. על מנת לסבר את האוזן הזכיר כב'
השופט קמא את השוואת הקיבוץ לנאצים. באופן דומה קבע כב' השופט קמא כי לא יוכל לומר,
בשלב מוקדם זה של ההתדיינות ובטרם התבררו טענות הצדדים, כי סכום התביעה (2.5 מיליוני ₪)
מופרז.
3. טענה אחרת שטען לה המבקש, ועניינה העדר עילת תביעה. כב' השופט קמא קבע, כי על פני
הדברים לא נראה שהתביעה אינה מגלה עילה. בין היתר נדחתה הטענה כי הביטויים בהם נעשה
שימוש בפרסומים מושא התובענה אינם מהווים לשון הרע, שכן שאלה זו שנויה במחלוקת בין
הצדדים, וצריכה בירור. נדחתה גם טענתו של המבקש כאילו אין הוא אחראי אישית לדברים
שפרסמו אחרים בקבוצת הפייסבוק שהוא מנהלה. קיומם של מעוולים נוספים אינה יכולה לנקות
את המבקש מאחריותו, כך כב' השופט קמא.

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 24-01-44278 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד (תל-עמל)

תיק חיצוני: עותק לתיק נייר 15.06.2021

4. בבקשת הרשות לערער שב המבקש ביתר פירוט על הטעמים שהניח לפני בית המשפט קמא בבקשתו לסילוק התובענה על הסף. הוא טוען כי מכיוון שמדובר בפרסומים של אחרים (בקבוצת הפייסבוק שהוא מנהלה) היה על הקיבוץ לתבוע את המפרסמים, ורק אחר כך – אם בכלל – לתבוע אותו. הוא נסמך בכך על הלכה שנפסקה ברע"א 1239/19 **שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ** (להלן **הלכת ניידלי**). אחר כך הוא שב לטענה לפיה כל תכליתה של התביעה היא להשתיקו, בהיותו ממובילי מחאת האסי. הוא גם סבור כי התובענה הוגשה בחוסר ניקיון כפיים, בהיותה תביעת השתקה, ובסכום מופרז של 2.5 מיליוני ₪, שנהיר כי נזק שכזה לא נגרם לקיבוץ, בוודאי כאשר מדובר במוסד ללא כוונת רווח. הוא מוסיף כי חלק מהפרסומים הוסרו, ולכך לא נמצא ביטוי הולם בהחלטת בית המשפט קמא. הוא טוען עוד, כי על בית המשפט קמא היה לבחון (משמע כבר בשלב זה) כל ביטוי מן הביטויים שנטען כי הם פוגעניים. הוא מוסיף וטוען, כי כב' השופט קמא לא הביא בחשבון שיקוליו את הנזק שייגרם לו בשל כך שיהיה עליו להתגונן מפני התביעה. אגב כך נטען לשגיאה בקביעת כב' השופט קמא לפיה פער הכוחות שבין המבקש, כאדם מן היישוב, לבין הקיבוץ, מצטמצם, בשל כך שהמבקש נתמך בייצוגו על ידי התנועה לזכויות האזרח.

5. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות בבית משפט השלום, ובבקשת הרשות לערער על נימוקיה המפורטים היטב, באתי לכלל דיעה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. עניין לנו בבקשה לסילוק על הסף, ובכגון דא על בית המשפט לנהוג זהירות רבה בשל זכות הגישה לערכאות, ולאזן היטב בין קיומה לכאורה של עילת תביעה, לבין הנזק שייגרם לנתבע שייאלץ להתגונן מפני התביעה. בענייננו מדובר בפרסומים רבים, חלקם של המבקש עצמו וחלקם של מי שפרסמו בקבוצת הפייסבוק אותה מנהל המבקש. אינני משוכנע כי הלכת ניידלי ישימה לענייננו, שכן לא מדובר כאן **בשיתוף** של פרסום שעשה אדם אחר, כי אם בפרסום בתוך מסגרת (קבוצת פייסבוק) שאותה מנהל המבקש, ואפשר והשיקולים כאן אינם כשיקולים בשיתוף פרסום פוגעני. מכל מקום, גם אם תחול הלכת ניידלי על ענייננו, לכל הפחות חלק מן הפרסומים נעשו על ידי המבקש עצמו.

אשר לפרסומים עצמם, אינני סבור כמבקש כי היה על בית המשפט קמא לבחון, כבר בשלב זה של ההתדיינות, כל פרסום ופרסום, אם מהווה הוא לשון הרע אם לאו. די לנו בכך שלפחות חלק מן הפרסומים מהווים לשון הרע לכאורה, על מנת לומר כי התביעה צריכה להתברר. כב' השופט קמא הביא דוגמאות אחדות שיש בהן כדי לבסס מסקנה זו, ובכך די כדי לומר כי התובענה צריכה בירור.

המבקש טען בהרחבה, גם בבקשת הרשות לערער, כי כל תכלית הגשת התביעה היא להשתיקו, כאחד ממובילי המחאה הציבורית. ובכן יתכן ותכלית הגשתה של התביעה היא להפסיק את הפרסומים, שלטענת הקיבוץ הם פוגעניים, אלא שזו היא אחת מתכליותיהם של דיני לשון הרע, קרי הפסקת פרסומים פוגעניים, ופיצויים על נזק שנגרם כתוצאה מהם. אין משמעותה פגיעה במאבק הציבורי שהמבקש הוא ממוביליו. ניתן להוביל מאבק ציבורי גם בלא לפרסם פרסומים פוגעניים (למען הזהירות אומר בהקשר זה, כי אינני מביע דיעה אם כלל הפרסומים הם פוגעניים,

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רע"א 44278-01-24 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד (תל-עמל)

תיק חיצוני: עותק לתיק נייר 15.06.2021

1 כי אם לכאורה בלבד; הדברים צריכים כאמור בירור בהליך המתנהל בבית משפט השלום). הוא
2 הדין בכל הנוגע לפערי הכוחות בין המבקש כאדם יחיד לבין הקיבוץ. גם אלמלא נתמך המבקש
3 בתנועה לזכויות האזרח, אין בפערי הכוחות כדי לשלול זכות תביעה מן הקיבוץ, ככל שיש לו עילת
4 תביעה לכאורה.

5 6. סיכומם של דברים, את התובענה יש מקום לברר, ובכלל זה תתבררנה, מן הסתם, גם טענות
6 ההגנה של המבקש, גם אם אין הן מצדיקות סילוק התובענה על הסף.
7 הבקשה נדחית על כן. משלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

8

9

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ד, 31 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.

10

אברהם אברהם, שופט

11
12

